

X. CHVALOZPĚV NA VOUSY

(1757)

1.
Ani vnady Venušiny,
ani svody Siréniny
nemíním tu opěvat;
chvalozpěv chci zazpívat
vlasům, všemi tolik ctěným,
na ctné hrudi rozprostřeným,
které zašlé mladosti
dodávají vážnosti.

Brado, nejvzácnější skvoste,
žel, že nejsi posvátná
a že raději vlas roste
na místech, jež nejsou ctná!

2.
Příroda, máť naše drahá,
dbalá smrtelníků blaha,
dárkyně všech světa krás
velí, aby brady vlas
zdobil pouť, již prvně zříme,
do světa když přicházíme.
Kdyby vousů nebylo,
zle by se nám dařilo.

Brado, nejvzácnější skvoste, atd.

3.
Státu brada k užítku je,
státní důchod rozmnožuje:
přítom ctitel dávných dob
zaplatí rád dvojnásob,
z lásky těm, kdo vousy nosí —
o klid věčný snažně prosí
bezhlavé ty bradatce,
klaně se jim hluboce.

Brado, nejvzácnější skvoste, atd.

4.
Ne nadarmo si pak troufá,
právem v bohatý zisk doufá:
hlupců smrt mu nevádí —
jen si bradu pohladí,
usmíviv si boží zlobu;
kolik s Pečory a Obu
po nich díky bradě své
bohatství si doveze!

Brado, nejvzácnější skvoste, atd.

5.
Brado, přešťastná jsi byla,
bystrozrak jsi nahradila!
Slyšíme to od lidí,
kdekdo nám to potvrdí:
hlupci, lháři velkolepí,
bez vousů by byli slepí,
neboť plémě člověčí
plilo by jim do očí.

Brado, nejvzácnější skvoste, atd.

6.
Jsou-li na planetách lidi
jako zde, jak mnozí tvrdí,
jistě mudrcové tam,
zvláště pak žreci, jak je znám,
bradu vážně prohrabují,
my že nejsme, ujišťují.

Řekne-li kdo, že jsme zde,
hranici tam neujde.

Brado, nejvzácnější skvoste, atd.

7.

Je-li někdo tělem slabý
nebo má-li rozum chabý,
zrodil-li se v chudobě,
hodnost nemá k ozdobě,
bude výkvětem vši ctnosti,
bohat a pln důstojnosti
pro svou bradu velikou:
hle, toť její plody jsou!

Brado, nejvzácnější skvoste, atd.

8.

Ozdobo ty nejskvostnější,
okraso ty nejčinnější,
matko hojné moudrosti,
matko tučné hodnosti,
zdroji zážraků ty smělých,
zástěno lží mozků skvělých:
čím vyjádřit, jak tě ctím,
čím se tobě odměním?

Brado, nejvzácnější skvoste, atd.

9.

Po módě tvé krásy zmnožím,
všechno um do tebe vložím,
ozdobím tě vrkoči,
ať jsi pastvou pro oči.
Rozmarně a rozmanitě
do copánků spletu si tě:
honem stužky, vlásničky,
pytel jemné krupičky!

Brado, nejvzácnější skvoste, atd.

10.

Ach, kam s šperky podějem se?
S ozdobami nevejdem se:
je jich až přechází zrak,
brada nenarostla tak.

Já sám po selsku se strojím,
oranici vousy hnojím.
Sbohem, brado, milosti,
rostiž v žírné vlhosti!

Brado, nejvzácnější skvoste,
žel, že nejsi posvátná
a že raději vlas roste
na místech, jež nejsou ctná!